

32004D0418

2004 6 10

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

L 208/73

KOMISIJOS SPRENDIMAS**2004 m. balandžio 29 d.****nustatantis Bendrijos skubaus informavimo sistemos (RAPEX) vadybos ir pagal Direktyvos 2001/95/EB 11 straipsnį teikiamų pranešimų gaires***(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 1676)***(tekstas svarbus EEE)***(2004/418/EB)*

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos ⁽¹⁾, ypač į jos 11 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą,

pasikonsultavusi su Direktyvos 2001/95/EB 15 straipsniu įkurtu komitetu,

kadangi:

- (1) Direktyva 2001/95/EB įsteigia Bendrijos skubaus informavimo sistemą (RAPEX), skirtą skubiai keisti informaciją apie priemones ir veiksmus, susijusius su produktais, keliančiais rimtą pavojų vartotojų sveikatai ir saugai, tarp valstybių narių ir Komisijos,
- (2) RAPEX padeda apsaugoti nuo to, kad vartotojams būtų tiekiama produktai, keliantys rimtą pavojų jų sveikatai ir saugai, palengvina rinkos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo veiklos valstybėse narėse veiksmingumo ir nuoseklumo monitoringą ir sudaro pagrindą veiksams Bendrijos lygiu identifikuoti.
- (3) Pranešimo procedūra pagal Direktyvos 2001/95/EB 11 straipsnį numato keitimąsi informacija tarp valstybių narių ir Komisijos dėl priemonių ir veiksmų, susijusių su pavojingais produktais, kurie nekelia rimto pavojaus vartotojų sveikatai ir saugai.

- (4) Kad Komisijos ir valstybių narių kompetentingų institucijų pranešimų pagal Direktyvą 2001/95/EB procedūra būtų veiksminga, reikia nuosekliai įgyvendinti atitinkamas tos direktyvos nuostatas, visų pirma rimto pavojaus ir pavojų, kurių padariniai nepasklinda ar negali pasklisti už valstybės narės teritorijos ribų, tačiau jie gali dominti visas valstybes nares, koncepciją.

- (5) RAPEX ir 11 straipsnio pranešimo procedūrai palengvinti į gaires reikėtų įtraukti standartinę pranešimo formą ir pranešimų klasifikavimo pagal skubos laipsnį kriterijus. Gairės taip pat turėtų apibrėžti darbinis susitarimus, įskaitant įvairių pranešimo procedūrų etapų galutinius terminus.

- (6) Gairės turėtų būti skirtos nacionalinėms institucijoms, paskirtoms RAPEX ryšių palaikymo institucijomis ir atsakingoms už pranešimo procedūrą pagal Direktyvos 2001/95/EB 11 straipsnį. Komisija turėtų naudotis gairėmis kaip informacijos dokumentu RAPEX ir 11 straipsnio pranešimo procedūrai valdyti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Komisija patvirtina Direktyvą 2001/95/EB papildančias gaires, skirtas Bendrijos skubaus informavimo sistemos (RAPEX) vadybai ir pagal Direktyvos 2001/95/EB 11 straipsnį teikiamiems pranešimams.

⁽¹⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

Gairės pateikiamos šio sprendimo priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2004 m. balandžio 29 d.

Komisijos vardu

David BYRNE

Komisijos narys

PRIEDAS

GAIRĖS

**skirtos Bendrijos skubaus informavimo sistemos (RAPEX) vadybai ir pagal Direktyvos 2001/95/EB
11 straipsnį teikiamiems pranešimams**

TURINYS

1. Įvadas
2. Bendroji RAPEX taikymo sritis
3. Rimto pavojaus nustatymo kriterijai
4. RAPEX pranešimų turinys
5. RAPEX pranešimų pateikimo galutiniai terminai ir platinimas
6. Tolesnės priemonės dėl RAPEX pranešimų
7. Pranešimų nagrinėjimas Komisijoje
8. Keitimosi tinklas pagal RAPEX
9. Koordinavimas tarp RAPEX ir kitų pranešimo mechanizmų
10. Pranešimai pagal BGD 11 straipsnį

PRIEDAI:

- I: Pranešimo forma
- II: Atsakymo forma
- III: Pranešimo apie žaislus forma
- IV: Galutiniai terminai nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms
- V: Galutiniai terminai Komisijos ryšių palaikymo institucijai

1. ĮVADAS

1.1. Gairių prielaidos ir tikslai

Direktyva 2001/95/EB ⁽¹⁾ dėl bendros gaminių saugos (BGSD) įsteigia Bendrijos skubaus informavimo sistemą (RAPEX), skirtą skubiai keisti informacija apie priemones ir veiksmus, susijusius su produktais, keliančiais rimtą pavojų vartotojų sveikatai ir saugai, tarp valstybių narių ir Komisijos, kiek tam netaikomos specialios tos pačios paskirties Bendrijos įstatymų nuostatos.

Be to, pranešimo procedūra pagal BGSD 11 straipsnį skirta keisti informacija apie priemones ir veiksmus, susijusius su produktais, kurie nekelia rimto pavojaus vartotojų sveikatai ir saugai, tarp valstybių narių ir Komisijos.

Šios procedūros – tai BGSD nuostatų, skirtų užtikrinti veiksmingą ir nuoseklų taikytinų saugos reikalavimų laikymosi užtikrinimą, dalis.

RAPEX sistemos tikslai:

- a) sudaryti galimybę skubiai keisti informacija apie priemones ir veiksmus, kurių imtasi dėl vartotojų produktų, kurie kelia rimtą pavojų vartotojų sveikatai ir saugai, tarp valstybių narių ir Komisijos;
- b) informuoti valstybes nares ir Komisiją apie esantį rimtą pavojų net prieš patvirtinant priemones ar imantis veiksmų;
- c) gauti ir išplatinti visoms valstybėms narėms informaciją apie tolesnes priemones, kurių buvo imtasi dėl informacijos, kuria keičiasi ją gavusios valstybės narės;

siekiant:

- a) apsaugoti nuo to, kad vartotojams būtų tiekiami produktai, keliantys rimtą pavojų jų sveikatai ir saugai, o jei reikia – pašalinti juos iš rinkos arba susigrąžinti iš vartotojų;
- b) palengvinti rinkos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo veiklos valstybėse narėse veiksmingumo ir nuoseklumo monitoringą;
- c) nustatyti veiksmų Bendrijos lygiu poreikį ir suteikti jiems pagrindą, jei būtina;
- d) prisidėti prie nuoseklaus Bendrijos produktų saugos reikalavimų laikymosi užtikrinimo ir tinkamo vidaus rinkos funkcionavimo.

Pranešimo procedūra pagal BGSD 11 straipsnį taip pat palengvina pavojingų produktų (kurie nekelia rimto pavojaus) pateikimo vartotojams prevenciją ir rinkos priežiūros veiklos valstybėse narėse monitoringą.

BGSD numatyta „sukurti neprivalomas gaires, skirtas nurodyti paprastus ir aiškius kriterijus ir praktines taisykles, kurios gali keisti, papildant, patobulinant ar pritaikant jas atsižvelgiant į patirtį ar naujus įvykius, palengvinančias Komisijai ir valstybių narių ⁽²⁾ kompetentingoms institucijoms veiksmingai taikyti RAPEX“, kitaip tariant, šios gairės skirtos veiksmingam ir nuosekliam su pranešimo procedūromis susijusių BGSD nuostatų taikymui palengvinti.

Šių gairių tikslai:

- a) paaiškinti RAPEX taikymo sritį veiklos požiūriu:
 - sudarant koncepcinę struktūrą su rimtą pavojų keliančiais produktais susijusioms direktyvos nuostatomis ir visų pirma sąvokos „rimtas pavojus“ taikymo kriterijams,
 - pateikiant rekomendacijas dėl priemonių, veiksmų ir situacijų, apie kuriuos reikia pranešti, tipų,
 - pateikiant rekomendacijas, kaip pranešti Komisijai apie priemones, kurių gamintojai ar platintojai ėmėsi savanoriškai, susitarę su institucijomis arba šioms institucijoms pareikalavus,
 - pateikiant „vietinių įvykių“ (atvejų, kuomet aptariamo pavojaus padariniai nepasiekia arba negali pasiekti kitų valstybių narių teritorijos), kurie gali dominti visas valstybes nares ir tuo atveju joms turėtų būti apie juos pranešama, nustatymo kriterijus,
 - nustatant informacijos apie pavojingus produktus pranešimo Komisijai, iki valstybė narė nusprendžia patvirtinti priemones ar imtis veiksmų, kriterijus,
 - apibrėžiant produktus, kuriems taikoma specialios lygiavertės keitimosi informacija sistemos, todėl jie nepatenka į RAPEX taikymo sritį,
 - klasifikuojant ir indeksuojant pranešimus pagal skubos laipsnį;

⁽¹⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

⁽²⁾ Šiame dokumente sąvoka „valstybės narės“ reiškia visas Europos Sąjungai priklausančias valstybes ir tas valstybes, kurios yra EEE Susitarimo Šalys.

- b) apibrėžti pranešimų turinį, visų pirma reikiamą informaciją ir duomenis, ir RAPEX sistemoje naudojamas formas;
- c) apibrėžti tolesnes priemones, kurių turi imtis pranešimą gaunanti valstybė narė, ir informaciją, kuri turi būti pateikiama dėl tokių tolesnių priemonių;
- d) aprašyti, kaip Komisija traktuoja pranešimus ir informaciją dėl tolesnių priemonių;
- e) nustatyti įvairių RAPEX procesų etapų galutinius terminus;
- f) apibrėžti ir dokumentais patvirtinti praktinius susitarimus Komisijos ir valstybių narių lygiu dėl RAPEX veikimo ir visus susijusius techninius duomenis.

Šios gairės taip pat suteikia rekomendacijas apie pranešimo procedūrą pagal BGSD 11 straipsnį, išaiškindamos procedūros taikymo sritį, išnagrinėdamos pranešimo turinį ir nustatydamas pranešimų apdorojimo ir perdavimo priemones.

1.2. Gairių statusas ir tolimesnė raida

Statusas:

Tai yra veiklos gairės. Jas patvirtino Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis BGSD komitete patariamąja tvarka.

Todėl jos yra dokumentas, kuriuo remiamasi, skirtas su RAPEX susijusioms BGSD nuostatomis taikyti ir pranešimams, teikiamiems pagal BGSD 11 straipsnį.

Tolesnė raida:

Šias gaires reikės suderinti atsižvelgiant į patirtį ir naujus įvykius. Prireikus, Komisija jas atnaujins ar iš dalies pakeis pasikonsultavusi su BGSD 15 straipsnyje nurodytu komitetu.

1.3. Kam skirtos šios gairės

Šios gairės yra skirtos valstybių narių nacionalinėms institucijoms, paskirtoms dalyvauti RAPEX tinkle kaip ryšių palaikymo institucijos ir atsakingoms už pranešimo procedūrą pagal direktyvos 11 straipsnį. Komisija naudos šias gaires kaip dokumentą, kuriuo remiamasi RAPEX ir pranešimo procedūrai pagal direktyvos 11 straipsnį valdyti.

2. BENDROJI RAPEX TAIKYMO SRITIS

2.1. Produktų, kuriems taikoma BGSD, apibrėžimas ir šio apibrėžimo vartojimo RAPEX tikslais kriterijai

BGSD nuostatos, ypač RAPEX procedūra, taikomos vartotojų produktams, kurie kelia rimtą pavojų vartotojams, kiek to nereglementuoja tos pačios paskirties specialios Bendrijos įstatymų nuostatos. RAPEX aprėpiami produktai gali būti, pvz., žaislai, buitiniai elektros prietaisai, žiebtuvėliai, vaiko priežiūros prekės, lengvieji automobiliai ir padangos bei kt.

produktai, kuriems taikoma BGSD, yra apibrėžti jos 2 straipsnio a punkte:

„produktas“ – kiekvienas produktas, taip pat ir paslaugų teikimo srityje, kuris yra skirtas vartotojams arba tikėtina, jog iš anksto pagrįstai numatomomis sąlygomis būti jų vartojamas, nors jiems ir neskirtas, ir kuris yra tiekiamas arba prieinamas už atlyginimą ar be jokio atlyginimo, vykdamas komercinę veiklą, nepaisant to, ar jis yra naujas, naudotas ar perdirbtas.

Ypač svarbūs yra tokie elementai:

— produktai turi būti skirti ir pateikiami arba prieinami vartotojams,

arba

— tikėtina, jog iš anksto pagrįstai numatomomis sąlygomis gali būti vartotojų vartojami, nors jiems ir neskirti. Produktai, „migruojantys“ iš profesionalios paskirties produktų į plataus vartojimo prekių rinką, taip pat turėtų būti aprėpiami. Kitaip tariant, tai yra produktai, kurie iš pradžių buvo sukurti profesionaliam naudojimui ir leisti į rinką kaip profesionalios paskirties, o vėliau imti prekiauti ir kitiems vartotojams,

— per paslaugas teikiami produktai: BGSD taip pat reglamentuoja produktus, tiekiamus arba prieinamus vartotojams per jiems teikiamas paslaugas. Plataus vartojimo produktai dažnai prieinami per tam tikras paslaugas (pvz., mašinų nuoma). Į BGSD taikymo sritį nepatenka paslaugos teikėjo naudojama įranga, pvz., įranga, kuria vartotojai naudojami ar keliauja, kai ją valdo paslaugos teikėjas.

2.2. Į RAPEX nepatenkantys produktai, nes jiems galioja specialūs ir lygiaverčiai skubaus keitimosi informacija reikalavimai

Toliau išvardyti produktai nepatenka į RAPEX, nes jiems taikomi lygiaverčiai pranešimo mechanizmai, įdiegti Bendrijos teisės aktais:

- medikamentai, reglamentuojami Direktyvomis 75/319/EEB ⁽¹⁾ ir 81/851/EEB ⁽²⁾,
- aktyvieji implantuojami medicinos prietaisai, reglamentuojami Direktyva 90/385/EEB ⁽³⁾, medicinos prietaisai, reglamentuojami Direktyva 93/42/EEB ⁽⁴⁾, ir *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisai, reglamentuojami Direktyva 98/79/EEB ⁽⁵⁾,
- maistas ir pašarai, reglamentuojami reglamentu (EB) Nr. 178/2002 ⁽⁶⁾.

Papildoma informacija apie santykį tarp įvairių pranešimo procedūrų, įdiegtų Bendrijos įstatymais, pateikta 9.1 poskyryje ir atskirame „Pavyzdiniame dokumente apie santykį tarp BGSD ir tam tikrų sektoriaus direktyvų (7)“.

2.3. Priemonės, sprendimai ir veiksmai, apie kuriuos turi būti pranešama pagal RAPEX

Orientacinis įvairių valstybių narių kompetentingų institucijų priemonių, apie kurias reikia pranešti pagal RAPEX, tipų sąrašas pateikiamas BGSD 8 straipsnyje. Šios priemonės ir veiksmai gali būti skirti:

- reikalavimams nustatyti prieš pradėdant prekybą produktu,
- reikalauti, kad produktas būtų paženklintas perspėjimais apie bet kokius pavojus,
- vartotojams informuoti apie su produktu susijusį pavojų,
- laikinai arba galutinai uždrausti teikti, siūlyti teikti arba reklamuoti produktą,
- organizuoti produkto pašalinimą arba susigrąžinimą,
- įsakyti gamintojams ir platintojams pašalinti produktą, atšaukti jį iš vartotojų ir sunaikinti jį.

Kitos priemonės ir veiksmai, kurias gali patvirtinti ar imtis institucijos ir apie kuriuos reikia pranešti:

- susitarimai su gamintojais ir platintojais imtis būtinų priemonių produktų keliamam pavojui išvengti,
- susitarimai su gamintojais ir platintojais kartu organizuoti produktų pašalinimą, susigrąžinimą iš vartotojų ir jų sunaikinimą arba bet kokią taikytiną veiksmą,
- susitarimai su gamintojais ir platintojais koordinuoti produkto susigrąžinimą iš vartotojų ir jo sunaikinimą.

Valstybės narės turėtų pranešti apie visas tokias priemones net jei tikėtina, kad prieš jas bus pateikta apeliacija nacionaliniu lygiu arba pareikalauta paskelbti viešai. Valstybės narės pranešime turėtų nurodyti, ar priemonė yra galutinė (nes jos neužprotestavo gamintojas ar importuotojas arba ji yra galutinai patvirtinta), ar prieš ją tikėtina arba jau yra pateikta apeliacija. Bet kuriuo atveju, apie bet kokius vėlesnius priemonės statuso pasikeitimus turėtų būti pranešama Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 147, 1975 6 9, p. 13. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/38/EB (OL L 139, 2000 6 10, p. 28).

⁽²⁾ OL L 317, 1981 11 6, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/37/EB (OL L 139, 2000 6 10, p. 25).

⁽³⁾ OL L 189, 1990 7 20, p. 17.

⁽⁴⁾ OL L 169, p. 1993 7 12, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 331, 1998 12 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁶⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4).

⁽⁷⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

Pagal 5 straipsnį gamintojai ir platintojai įpareigojami informuoti nacionalines institucijas apie savanoriškas priemones, kurių imtasi užkirsti kelią pavojui vartotojui. Institucijos turi pranešti apie tokias savanoriškas priemones Komisijai, jei produktas kelia rimtą pavojų (žr. 4.3 poskyrį).

2.4. Kita informacija apie rimtą pavojų, kuria galima keistis pagal RAPEX

Valstybės narės gali informuoti Komisiją apie:

- bet kokią informaciją dėl rimto pavojaus buvimo iki nusprendžiant patvirtinti priemones arba imtis veiksmų (12.1 poskyrio trečia pastraipa). Tokiais atvejais RAPEX ryšių palaikymo institucijos taip pat turėtų informuoti Komisiją apie galutinį sprendimą,
- priemones dėl konkrečios produkcijos partijos, kurią valstybė narė pašalino iš rinkos dėl rimto pavojaus, ir kada visos šios partijos prekės buvo valstybės narės pašalintos iš rinkos,
- muitinės institucijos sprendimą sustabdyti ar atmesti produktus ties ES sienomis, jei sustabdytas ar atmetas plataus vartojimo produktas kelia rimtą pavojų. Ryšių palaikymo institucijos turėtų išplatinti tokią informaciją savo muitinės institucijoms (išsamiau žr. 8.3 poskyryje).

Komisija gali gauti informaciją, susijusią su produktais, kurie kelia rimtą pavojų vartotojų sveikatai, iš trečiųjų šalių arba lygiavertėmis keitimosi informacija sistemomis, įsteigtomis kitų organizacijų, kurioms priklauso ir ne ES narės. Komisija vertins informaciją ir gali perduoti ją valstybėms narėms.

Į tokio tipo papildomą informaciją apie rimtą pavojų, kuria gali būti keičiamasi pagal RAPEX, nebūtinai oficialus atsakymas iš kitų valstybių narių ir nereikalaujama naudoti standartinę formą.

2.5. Pranešimo apie priemones, susijusias su pavojais, kurie negali pasklisti už valstybės narės teritorijos ribų, kriterijai

Priemonės ir veiksmai, susiję su pavojumi, kurio padariniai nepasklinda ar negali pasklisti už valstybės narės teritorijos ribų, nėra įtraukti į RAPEX taikymo sritį.

Tačiau tam tikrais atvejais tokios priemonės ir veiksmai gali dominti kitų valstybių narių vykdymą užtikrinančias institucijas. Kad įvertintų, ar su vietinio poveikio pavojumi susijusi priemonė turi informacijos apie produkto saugą, kuri galėtų dominti kitas valstybes nares, institucija turėtų atsižvelgti, pvz., į tai, ar priemonės imtasi reaguojant į naujo tipo pavojų, apie kurį nepranešta kituose pranešimuose, ar ji susijusi su nauju pavojumi, atsirandančiu dėl produktų derinio, ar pavojingas yra naujas produktų tipas arba kategorija.

Su naudotais produktais, kuriais prekiauja privatūs asmenys, ir pagal užsakymą gaminamais produktais, kurie kelia rimtą pavojų, susijusios priemonės, neįtraukiamos į RAPEX taikymo sritį, jei valstybė narė, kuri ėmėsi priemonės, iš turimos informacijos gali padaryti išvadą, kad produkto nėra kitoje valstybėje narėje.

Atsižvelgiant į laisvą produktų apyvartą Europoje, Europos ekonomikos atvirumą ir tai, kad vartotojai perka produktus ne tik savo šalies rinkoje, bet ir per atostogas užsienyje arba internetu, ryšių palaikymo institucijos skatinamos pranešti apie veiksmus, kurių imtasi, jei nėra aišku, ar pavojus gali būti svarbus ar dominti kitas valstybes nares.

3. RIMTO PAVOJAUS NUSTATYMO KRITERIJAI

3.1. Rimto pavojaus apibrėžimas BGSD ir rekomendacijų dėl rimtų pavojų tikslai

Rimtas pavojus BGSD 2 straipsnio d punkte apibrėžiamas taip:

„rimtas pavojus – bet koks rimtas pavojus, įskaitant ir tokį, kurio padariniai pasireiškia neiškart, kai yra reikalinga skubi valstybės institucijų intervencija.“.

Šį rimto pavojaus apibrėžimą charakterizuoja du pagrindiniai elementai. Pirma, jis aprėpia visų tipų rimtą pavojų vartotojams, kurį sukelia produktas (iškart kylantis pavojus ir per ilgą laiką pasireiškiantis pavojus); antra, aptariamieji pavojai reikalauja skubios intervencijos.

Tolimesniuose poskyriuose pateikiamos bendrosios rekomendacijos, padėsiančios institucijoms įvertinti pavojaus rimtumą laipsnį ir nuspręsti, ar būtina skubi intervencija. Tuo siekiama padėti institucijoms atpažinti atvejus, kuriais taikoma rimto pavojaus sąvoka pagal BGSD. Rekomendacijos šiame skyriuje nėra visapūsės ir jomis nesiekama atsižvelgti į visus galimus veiksnius. Nacionalinės institucijos turėtų vertinti kiekvieną atskirą atvejį savo nuožiūra, atsižvelgdamos į šiose gairėse pateikiamus kriterijus ir į savo patirtį bei praktiką, kitus susijusius aspektus ir atitinkamą metodiką.

3.2. Pavojų sunkumo laipsnio kriterijai

Plataus vartojimo produktas gali kelti vieną ar daugiau būdingų pavojų. Pavojus gali būti įvairių tipų (cheminis, mechaninis, elektrinis, šiluminis, spinduliuotės ir kt.). Pavojus atspindi būdingą produkto potencialą tam tikromis sąlygomis pakenkti naudotojų sveikatai ir saugai.

Kiekvieno tipo pavojaus rimtumas gali būti klasifikuojamas remiantis kokybiniais ir kartais kiekybiniais kriterijais, susijusiais su žalos, kurią jie gali sukelti, tipu.

Gali būti taip, kad tam tikrą pavojų kelia ne visi atskiri produktai, tačiau tik kai kurie jų, pateikti į rinką. Pavyzdžiui, pavojus gali būti susijęs su defektu, kuris pasireiškia tik kai kuriuose tam tikro tipo į rinką pateiktuose produktuose (markė, modelis ar kt.). Tokiais atvejais reikėtų išnagrinėti produkto defekto/pavojaus tikimybę.

Pavojaus, kaip tikro neigiamo poveikio sveikatai/saugai, pasireiškimo galimybė priklauso nuo to, kiek tas produktas veikia vartotoją jį naudojant pagal paskirtį arba kokio poveikio galima pagrįstai tikėtis per jo eksploatavimo laiką. Be to, tam tikras pavojus kartais gali kilti daugiau nei vienam asmeniui. Galiausiai, nustatant produkto keliamą pavojų siejant pavojaus rimtumą su veikimu, reikėtų įvertinti veikiamo vartotojo galėjimą užkirsti kelią ar reaguoti į pavojingą situaciją. Tai priklauso nuo pavojaus požymių, suteikiamų perspėjimų ir galinčio patirti poveikį vartotojo pažeidžiamumo.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytus aspektus, toliau pateikiamas koncepcinis metodas gali padėti vykdydama užtikrinantiems pareigūnams nuspręsti, ar tam tikra plataus vartojimo produkto sukelta pavojinga situacija kelia rimtą pavojų pagal BGSD.

Pareigūnas turėtų:

- visų pirma, pasinaudodamas A lentele nustatyti pavojaus padarinių sunkumą, atsižvelgiant tiek į sunkumą, tiek į pasireiškimo tikimybę nagrinėjamos naudojimo sąlygomis, ir į galimo poveikio sveikatai/saugai, susijusio su būdingomis produkto pavojingomis savybėmis, sunkumą,
- antra, pasinaudodamas B lentele nustatyti padarinių sunkumą, atsižvelgiant į vartotoją, o normalių suaugusiųjų atveju – į tai, ar produktas turi pakankamai perspėjamųjų ženklų ir apsaugų ir ar pavojus yra pakankamai akivaizdus, kad būtų įmanoma kokybiškai įvertinti pavojaus laipsnį.

B lentelėje pateikiamas A lentelėje nurodytų pasekmių sunkumas, kuomet egzistuoja rimto pavojaus padėtis ir kuomet vykdydama užtikrinančios institucijos turi imtis skubių veiksmų.

A lentelė:

Pavojaus įvertinimas: rimtumas ir pakenkimo sveikatai/saugai tikimybė

A lentelėje yra sujungti du pagrindiniai pavojaus įvertinimui įtakos turintys veiksniai: rimtumas ir pakenkimo sveikatai/saugai tikimybė. Joje nurodyti sunkumo ir tikimybės apibrėžimai, nustatyti atitinkamų verčių pasirinkimui palengvinti.

Rimtumas

Rimtumo vertinimas grindžiamas galimų nagrinėjamo produkto keliamų pavojų pasekmių sveikatai/saugai negarinėjimu. Kategorijos turėtų būti nustatomos specialiai kiekvienam pavojaus tipui ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Pavyzdžiui, tam tikriems mechaniniams pavojams gali būti pasiūlyti tokie rimtumo klasifikacijos apibrėžimai pagal tipinius sužalojimus:

Nedidelis	Rimtas	Labai rimtas
< 2 % neįgalumas, paprastai išnykstantis ir nereikalaujantis hospitalizavimo	2–15 % neįgalumas, paprastai neišnykstantis ir reikalaujantis hospitalizavimo	> 15 % neįgalumas, paprastai
neišnykstantis	Nedideli įplovimai/Rimti įplovimai	Rimti vidaus organų sužalojimai
	Nedideli lūžiai/Piršto netekimas	Galūnių netekimas
	Regos pakenkimas	Regos netekimas
	Klausos pakenkimas	Klausos netekimas

Vertinant rimtumą taip pat turėtų būti atsižvelgiama į žmonių, kuriems pavojingas produktas gali turėti poveikį, skaičių. Tai reiškia, kad produkto pavojus, kuris gali kilti daugiau nei vienam asmeniui vienu metu (pvz., gaisras ar apnuodijimas dujomis iš dujinio įtaiso) turėtų būti klasifikuojamas kaip rimtesnis už pavojų, kuris gali kilti tik vienam asmeniui.

Pradinis pavojaus įvertinimas turėtų nagrinėti pavojų bet kuriam produkto veikiamam asmeniui ir neatsižvelgti į žmonių, kuriems kyla pavojus, skaičių. Tačiau institucijoms gali būti teisėta atsižvelgti į bendrą žmonių, kuriems produktas turi poveikį, skaičių, kai jos sprendžia dėl veiksmų ėmimosi.

Daugeliui pavojų įmanoma numatyti maži tikėtinas aplinkybes, kuriomis galėtų pasireikšti labai rimti padariniai, pvz., užlipimas ant kabelio, nukritimas ir mirtinas galvos sumušimas, nors labiau tikėtinos mažiau rimtos pasekmės. Pavojaus rimtumo įvertinimas turėtų būti grindžiamas pagrįstais įrodymais, kad pavojui apibūdinti pasirinkti padariniai galėtų pasireikšti per numatomą naudojimo laiką. Tai galėtų būti blogiausio atvejo patirtis su panašiais produktais.

Bendra tikimybė

Tai yra neigiamų padarinių asmens, kuriam iškilęs pavojus, sveikatai/saugai tikimybė. Ji neatsižvelgia į bendrą pavojuje esančių žmonių skaičių. Kai gairėse nurodyta produkto su defektais tikimybė, ji neturėtų būti taikoma, jei įmanoma nustatyti kiekvieną iš pavyzdžių su defektais. Tokiu atveju produktų su defektais vartotojams tenka visas pavojus, o kitų produktų vartotojams – jokie pavojus nėra.

Bendra tikimybė – tai visų tokių sudėtinių tikimybių derinys, pvz.:

- tikimybė, kad produktas yra su defektais ar gali tokiu pasidaryti (jei visi produktai yra su defektu, tikimybė būtų 100 %),
- tikimybė, kad neigiami padariniai pasireikš įprastam naudotojui, kuris veikiamas pagal numatytą ar pagrįstai tikėtiną produkto su defektais naudojimą.

Šios dvi tikimybės sujungtos toliau pateikiamoje lentelėje ir sudaro bendrą tikimybę, nurodytą A lentelėje.

Bendra pakenkimo sveikatai/saugai tikimybė		Pavojingo produkto tikimybė		
		1 %	10 %	100 % (visi)
Pakenkimo sveikatai/saugai dėl reguliaraus pavojingo produkto poveikio tikimybė	Pavojus yra nuolat ir per numatomą naudojimą tikėtinas pakenkimas sveikatai/saugai	Vidutinė	Didelė	Labai didelė
	Pavojus gali kilti esant vienai mažai tikėtinais arba dviem tikėtinioms sąlygomis	Maža	Vidutinė	Didelė
	Pavojus kyla tik tuomet, jei susidaro kelios mažai tikėtinos sąlygos	Labai maža	Maža	Vidutinė

Suderinus rimtumą ir bendrą tikimybę A lentelėje įvertinamas bendras pavojaus sunkumas. Tokio įvertinimo tikslumas priklauso nuo vykdytą užtikrinančio pareigūno turimos informacijos kokybės. Tačiau tokį įvertinimą reikia koreguoti atsižvelgiant į visuomenės sampratą apie pavojaus priimtinumą. Tam tikromis aplinkybėmis, pvz., važiuojant automobiliu, visuomenei priimtinas didesnis pavojus, nei kitomis, pvz., vaikų žaislai. Šiam veiksmui įvesti skirta B lentelė.

B lentelė

Pavojaus kategorijos: asmens tipas, žinojimas apie pavojų ir atsargumo priemonės

Tam tikromis aplinkybėmis visuomenei priimtinas didesnis pavojus, nei kitomis. Manoma, kad pagrindiniai veiksniai, lemiantys pavojaus, kuris laikomas rimtu, laipsnį, yra asmens, kuriam jis kyla, tipas, o normaliems suaugusiems – žinojimas apie pavojų ir galimybė imtis atsargumo priemonių prieš jį.

Pažeidžiami žmonės

Reikėtų atsižvelgti į produktą naudojančio asmens tipą. Jei tikėtina, kad produktą naudos pažeidžiami žmonės, pavojaus, kuris laikomas rimtu, laipsnis turėtų būti mažesnis. Toliau, kaip pavyzdys, pateikiamos dvi pažeidžiamų žmonių kategorijos:

Labai pažeidžiami	Pažeidžiami
Akli	Iš dalies neregintys
Labai neįgalūs	Iš dalies neįgalūs
Labai seni	Senyvi
Labai jauni (< 3 metų)	Jauni (3–11 metų)

Normalūs suaugusieji

Pavojaus rimtumo pakoregavimas normaliems suaugusiesiems turėtų būti taikomas tik tuomet, jei pavojus akivaizdus ir neišvengiamas produkto paskirčiai. Normaliems suaugusiesiems pavojaus, kuris yra rimtas, laipsnis turėtų priklausyti nuo to, ar pavojus yra akivaizdus ir ar gamintojas reikiamai pasirūpino produkto sauga ir numatė apsaugas ir perspėjimus, ypač tuomet, jei pavojus nėra akivaizdus. Pavyzdžiui, jei produktas turi pakankamus perspėjimus bei apsaugas ir pavojus yra akivaizdus, pagal pavojaus kategorijas (B lentelė) padarinių sunkumas gali būti nerimtas, nors produkto saugai pagerinti gali reikėti imtis tam tikrų veiksmų. Priešingai, jei produktas neturi pakankamai apsaugų ir perspėjimų, o pavojus nėra akivaizdus, pagal pavojaus kategorijas (B lentelė) vidutinis padarinių sunkumas yra rimtas.

A lentelė — Pavojaus įvertinimas

Pakenkimo sveikatai/saugai rimtumas		Bendras padarinių sunkumas	
Nedidelis	Rimtas	Labai rimtas	
Labai didelė	Didelė	Didelė	Labai didelė
Labai didelė	Didelė	Vidutinė	Didelė
Didelė	Vidutinė	Maža	Vidutinis
Vidutinė	Maža	Labai maža	Maža
Maža	Labai maža		Labai maža

B lentelė — Pavojaus kategorijos

Pažeidžiami žmonės		Normalūs suaugusieji		Pakankami perspėjimai ir apsaugos?	
Labai pažeidžiami	Pažeidžiami	Ne	Taip	Ne	Taip
PAVOJUS RIMTAS – BŪTINI SKUBŪS VEIKSMAI		Ne	Taip	Ne	Taip
		Ne	Ne	Taip	Taip
PAVOJUS vidutinis – būtini tam tikri veiksmai		Mažas pavojus – veiksmai mažai tikėtini			

A lentelė naudojama pavojaus padarinių sunkumui nustatyti atsižvelgiant į galimo pakenkimo sveikatai/saugai rimtumą ir tikimybę (žr. lenteles pastabose).

B lentelė naudojama pavojaus sunkumo kategorijai nustatyti atsižvelgiant į naudotojo tipą, o normalių suaugusiųjų atveju – ar produktas turi pakankamai perspėjimų ir apsaugą, ar pavojus yra pakankamai akivaizdus ir nuspręsti ar yra rimto pavojaus situacija ir ar reikia skubių veiksmų.

Pavyzdys (lentelėje nurodytas rodyklėmis)

Grandininio pjūklo naudotojas smarkiai susipjaustė ranką ir buvo nustatyta, kad pjūklo apsauga buvo netinkamai suprojektuota, dėl ko naudotojo ranka galėjo nuslysti į priekį ir prisiliesti prie grandinės. Vykdomo užtikrinimo pareiškimas atlieka tokį pavojaus įvertinimą.

A lentelė. Tikimybės įvertinimas yra *Didelė*, kadangi pavojus yra visuose produktuose ir gali pasireikšti tam tikromis sąlygomis. Rimtumo įvertinimas yra *Rimtas*, todėl bendra sunkumo kategorija yra **Didelis**.

B lentelė. Grandininis pjūklas skirtas naudoti normaliems suaugusiems, jo pavojus akivaizdus, tačiau apsaugos nepakankamos, todėl pavojaus kategorija – **Vidutinis**.

Todėl **Didelis** sunkumas yra netoleruotinas, nes yra **rimto pavojaus** situacija ir būtini skubūs veiksmai.

4. RAPEX PRANEŠIMŲ TURINYS

4.1. Į pranešimo formą įrašytina informacija

Informacija turėtų būti kuo išsamesnė: ryšių palaikymo institucijos turėtų užpildyti visus pranešimo formos (gairių I priedas) laukelius. Jei informacijos neturima, tai turėtų būti nurodyta ir paaiškinta. Turėtų būti nurodyta, kada bus pateikta trūkstama informacija.

Atsakomybė už teikiamą informaciją tenka pranešančiai valstybei narei (BGSD II priedo 10 punktas).

Kad pranešimai būtų naudingi kitų valstybių narių institucijoms rinkos priežiūros veiklai vykdyti, juose turi būti visi duomenys, būtini pavojingam produktui identifikuoti, jo kilmei susekti, rinkodaros ir platinimo kanalams nustatyti, susijusiems pavojams nustatyti ir pan.

Jei informacijos atskleidimas pakenktų teismo procesų apsaugai, monitoringo ir tyrimo veiklai ar profesiniam slaptumui, galėtų būti reikalaujama konfidencialumo, nebent valstybiniai informacijos atskleidimo interesai būtų svarbesni už vartotojų sveikatos ir saugos apsaugą.

Pranešančioji valstybė narė taip pat galėtų reikalauti pranešimo priedų, kuriuose nėra informacijos, susijusios su vartotojų apsauga ir kuriuos reikia saugoti, konfidencialumo, pvz., dėl teisinių procesų.

Pagal BGSD visuomenei turi būti prieinama informacija, susijusi su produktų saugos savybėmis ir pavojaus pobūdžiu, produkto identifikacija ir priemonėmis, kurių imtasi.

Ryšių palaikymo institucijos turėtų kreipti ypatingą dėmesį tikrindamos, kad pranešime būtų tokie pagrindinės informacijos punktai:

- išsamus produkto aprašas (įskaitant, jei įmanoma, produkto muitinės kodą) ir nuotrauka, kad jį būtų lengviau atpažinti vykdymą užtikrinančioms institucijoms. Produkto identifikacija ir aprašas turėtų būti tikslūs, kad būtų išvengta bet kokio supainiojimo su panašiais tos pačios kategorijos produktais, kurie yra saugūs,
- pavojaus įvertinimas, įskaitant, visų pirma institucijos atliktų bandymų rezultatus,
- priemonių, kurių imtasi pavojui išvengti, apimtis ir pobūdis, jų trukmė ir vėlesni veiksmai. Pranešančioji valstybė narė turėtų informuoti Komisiją apie bet kokius priemonės pakeitimus ir apie galutinį sprendimą dėl aptariamo produkto. Valstybės narės pranešime turėtų nurodyti, ar priemonė yra galutinė (t. y. jos neužprotestavo gamintojas ar importuotojas arba instancija patvirtino, kad ji nepriima apeliacijos) arba ar prieš ją tikėtina arba jau yra pateikta apeliacija. Bet kuriuo atveju, apie bet kokius vėlesnius priemonės statuso pasikeitimus turėtų būti pranešama Komisijai,
- informacija, būtina produkto platinimo kanalams ir jo kilmei nustatyti, visų pirma, jos gamintojas, importuotojas ar eksportuotojas, taip pat su jos susekamumu susijusi informacija.

Jei produktai importuojami iš trečiųjų šalių ir siekiant palengvinti trečiosios šalies institucijoms ištirti produkto kilmę, turėtų būti pateikiami tokie dokumentai ir informacija (jei turima): prekybos sutarties, akredityvo kopijos, produktų eksporto data ir uostas bei partijos numeris.

4.2. Informacija, kurią reikia pateikti apie priemones dėl chemikalų naudojimo

Kai priemonėmis, apie kurias pranešama pagal 11 arba 12 straipsnius, siekiama apriboti cheminės medžiagos ar preparato pateikimą į rinką ar naudojimą, valstybės narės turi kuo greičiau pateikti su atitinkama medžiaga ar preparatu ir žinomis bei turimais pakaitalais susijusių duomenų suvestinę arba nuorodas, jei tokia informacija turima.

Jo taip pat praneša apie numatomą priemonės poveikį vartotojo sveikatai ir saugai bei pavojaus įvertinimą, atliktą pagal bendruosius cheminių medžiagų pavojaus įvertinimo principus, nurodytus Reglamento (EEB) Nr. 793/93 ⁽¹⁾ 10 straipsnio 4 dalyje esamoms medžiagoms arba Direktyvos 67/548/EEB ⁽²⁾ 3 straipsnio 2 dalyje – naujoms medžiagoms.

⁽¹⁾ OL L 84, 1993 4 5, p. 1.

⁽²⁾ OL 196, 1967 8 16, p. 1/67. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

4.3. *Pranešimas apie savanoriškas priemones, kurių ėmėsi gamintojai ir platintojai*

BGSD 5 straipsnio 3 dalis įpareigoja gamintojus ir platintojus informuoti nacionalines institucijas apie bet kokius savanoriškus veiksmus, kurių imtasi apsaugoti vartotoją nuo pavojaus.

12 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa reikalauja, kad valstybės narės praneštų Komisijai apie savanoriškas priemones, kurių ėmėsi gamintojai ir platintojai rimto pavojaus atveju.

Kai institucijos gauna informaciją iš gamintojų ir platintojų dėl pavojaus ir savanoriškų veiksmų, kurių imtasi jam išvengti, jos turi išnagrinėti tokią informaciją ir įvertinti, ar pranešimas Komisijai yra pateisinamas dėl rimto pavojaus buvimo, atsižvelgdamos į 3 skyriuje nurodytus kriterijus.

Toks pranešimas Bendrijos lygiu reikalaujamas, jei yra rimtas pavojus, kurio padariniai gali pasklisti už valstybės narės teritorijos ribų (atsižvelgiant į pranešimo apie vietinius įvykius kriterijus: žr. 2.5 poskyrį).

Komisijai pateikiamoje informacijoje turėtų būti duomenys apie savanoriškus veiksmus, kurių ėmėsi gamintojai ar platintojai. Turėtų būti pranešama ir visa susijusi informacija apie pavojų. Pavyzdžiui:

- informacija, skirta produktams ar jų partijoms identifikuoti ir susekti,
- pavojaus aprašas,
- taikant priemonę dalyvaujančių gamintojų ir platintojų identifikacija,
- veiksmų, kurių ėmėsi gamintojai ir platintojai pavojui vartotojams išvengti, aprašas (apimtis, šalys, kuriose taikoma, monitoringas),
- galutinė pavojaus produkto paskirtis (sunaikinimas, perdirbimas),
- tolesnės priemonės, kurių turėtų imtis nacionalinės institucijos, siekiant stebėti savanoriškų veiksmų, kurių ėmėsi gamintojai ir platintojai, veiksmingumą,
- gamintojų ar platintojų kitose valstybėse narėse numatyti veiksmai.

5. RAPEX PRANEŠIMŲ PATEIKIMO GALUTINIAI TERMINAI IR PLATINIMAS

5.1. *Valstybių narių pranešimų pateikimo Komisijai galutiniai terminai*

Nacionalinės ryšių palaikymo institucijos turi pranešti Komisijai kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 10 dienų ⁽¹⁾ po to, kai kompetentingos institucijos priėmė sprendimą ar nusprendė imtis priemonių ⁽²⁾ dėl rimtą pavojų keliančių produktų.

Apie priemones ar veiksmus, kurių imtasi pagal susitarimą tarp institucijų ir gamintojų ir (arba) platintojų, Komisijai turėtų būti pranešama kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 10 dienų po susitarimo sudarymo.

Ryšių palaikymo institucijos turi perduoti Komisijai informaciją apie savanoriškas priemones, kurių ėmėsi gamintojai ir platintojai, apie kurias pranešta institucijoms dėl rimto pavojaus, kuris aprėpia ne vienos valstybės narės teritoriją. Tai turi būti padaryta kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 10 dienų po to, kai gamintojas ir (arba) platintojas informavo nacionalinę instituciją.

Jei pranešama apie tai, dėl ko valstybės narės turi imtis nepaprastųjų veiksmų (kaip apibrėžta 7.1 poskyryje), pranešančioji nacionalinė ryšių palaikymo institucija turi informuoti Komisiją kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris dienas po priemonių patvirtinimo. Prieš tokio tipo pranešimą visuomet turėtų būti paskambinama Komisijos RAPEX mobiliojo ryšio telefono numeriu (ypač savaitgaliais ir atostogų bei švenčių laikotarpiu).

Informacija apie rimtus pavojus, kuria keičiamasi pagal RAPEX, kaip aprašyta 2.4 poskyryje, turi būti persiunčiama Komisijai kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 10 dienų po to, kai informaciją gavo ryšių palaikymo institucija.

Nacionalinės ryšių palaikymo institucijos turi pranešti Komisijai kuo greičiau ir ne vėliau kaip per 15 dienų po to, kai kompetentingos institucijos priėmė sprendimą ar nusprendė imtis priemonių dėl produktų, kurių keliamas pavojus nėra rimtas.

⁽¹⁾ Visi tekste minimi galutiniai terminai išreiškiami kalendorinėmis dienomis.

⁽²⁾ Priemonės, sprendimai ir veiksmai, apie kuriuos reikia pranešti pagal RAPEX, aprašomi šių gairių 2.3 poskyryje.

Šie galutiniai terminai taikomi keičiantis informacija tarp nacionalinių ryšių palaikymo institucijų ir Komisijos. Jie neatsižvelgia į valstybėse narėse taikomus nacionalinius galutinius terminus (pvz., tarp vietinių ir centrinių institucijų). Nacionaliniu lygiu turėtų būti sudaryti atitinkami susitarimai, užtikrinantys skubų informacijos perdavimą tarp skirtingų nacionalinių institucijų, atsakingų už produktų saugą.

Šie galutiniai terminai taikomi neatsižvelgiant į jokias apeliacijos procedūras, kurias pradėjo gamintojas ar platintojas, arba į oficialaus paskelbimo reikalavimus.

5.2. Galutiniai terminai, per kuriuos Komisija turi perduoti pranešimus visoms valstybėms narėms

Komisija perduos pranešimą ryšių palaikymo institucijoms tik tuomet, jei pranešančioji valstybė narė pateikė pagrindinės informacijos, nurodytos 4.1 poskyryje. Bet kokios kitų valstybių narių tolesnės priemonės neįmanomos, jei tokios pagrindinės informacijos nėra,

Komisija traktuos gautą informaciją pagal tokius skubos laipsnius:

- pranešimai, reikalaujantys nepaprastųjų valstybių narių veiksmų Komisijos bus traktuojami kaip prioritetiniai ir persiunčiami valstybėms narėms kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris dienas po gavimo,
- išpėjamieji pranešimai (BGSD 12 straipsnis) perduodami valstybėms narėms per penkias dienas po gavimo. Ši kategorija aprėpia priemones ar veiksmus, kurių ėmėsi institucijos, susitarimus dėl veiksmų tarp institucijų ir gamintojų bei platintojų ir savanoriškas priemones, kurių ėmėsi gamintojai ir platintojai, dėl produktų, kurie kelia rimtą pavojų,
- kita informacija apie rimtus pavojus, kuria reikia keistis pagal RAPEX, perduodama per penkias dienas po gavimo,
- pranešimus, pateikiamus pagal BGSD 11 straipsnį, Komisija persiunčia per 15 dienų po gavimo. Tokie pranešimai yra susiję su priemonėmis, kurių ėmėsi institucijos ir kurios riboja rimto pavojaus nekeliančių produktų pateikimą į rinką arba reikalauja pašalinti ar susigrąžinti tokius produktus.

5.3. Valstybių narių teikiamos informacijos atnaujinimo galutiniai terminai

Valstybės narės turi pranešti Komisijai apie bet kokius priemonių arba veiksmų pakeitimus ar atšaukimą ne vėliau kaip per penkias dienas po to, kai kompetentingos institucijos priėmė sprendimą pakeisti ar atšaukti priemonę.

Valstybės narės gali teikti informaciją Komisijai prieš priimdamos sprendimą dėl priemonių, kaip numatyta BGSD 12 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje. Valstybė narė patvirtina arba pakeičia tokią informaciją per 45 dienas po pirmojo pranešimo (BGSD II priedo 4 punktas).

6. TOLESNĖS PRIEMONĖS DĖL RAPEX PRANEŠIMŲ

6.1. Valstybių narių veiksmai imantis tolesnių priemonių dėl pranešimų

Gavusios pranešimą valstybės narės turi išnagrinėti visą pateiktą informaciją, kad:

- nustatyti, ar produktu yra prekiaujama jų teritorijoje,
- pateiktų bet kokios susijusios informacijos užklausimą,
- atliktų bet koki papildomą pavojaus įvertinimą (jei reikia),
- įvertintų, ar reikėtų patvirtinti nacionalines priemones atsižvelgiant į savas aplinkybes.

6.2. Atsakymo, kurį reikia pateikti Komisijai, turinys

Tik į nepaprastųjų valstybių narių veiksmų reikalaujančius pranešimus ir išpėjamuosius pranešimus (12 straipsnis) valstybės narės turi pateikti atsakymus, informuodamos Komisiją apie savo tolesnes priemones ir išvadas. Ir priešingai, gavusios pranešimus, pateiktus pagal 11 straipsnį ir kaip „kitą informaciją apie rimtus pavojus, kuria galima keistis pagal RAPEX“, valstybės narės neprivalo informuoti Komisijos apie tolesnes priemones dėl gautos informacijos.

Galvosios nepaprastųjų valstybių narių veiksmų reikalaujanti pranešimą arba įspėjamąjį pranešimą (12 straipsnis) visos valstybės narės, pasinaudodamos II priede pateikiama atsakymo forma, turi informuoti Komisiją apie jų rinkos priežiūros priemonių išvadas, visų pirma:

- ar produktas buvo aptiktas,
- apie bet kokį besiskiriantį pranešto pavojaus įvertinimą,
- apie priemones, kurių imtasi ar dėl kurių nuspręsta, ir apie kitokią priemonę pateisinančias priežastis,
- ypatingas aplinkybes, pateisinančias veiksmų nesiėmimą ar tolesnių priemonių nesiėmimą.

Jei produktas yra gaminamas ES, o pranešančioji valstybė narė nėra produkto kilmės šalis, valstybės narės, kurioje produktas pagamintas, institucijos turėtų informuoti Komisiją apie:

- bet kokius ryšius su gamintoju,
- priemones, patvirtintas užtikrinti, kad gamintojas išspręstų problemą jos kilmės vietoje, jei įmanoma,
- produkto platintojus ar mažmenininkus kitose valstybėse narėse.

Jei produktas gaminamas ne ES, o pranešančioji valstybė narė nėra šalis, kurioje produktu pradėta prekiauti ES, šios šalies institucijos turėtų informuoti Komisiją apie:

- bet kokius ryšius su produkto gamintojo atstovu ar importuotoju,
- gamintojo atstovo ar importuotojo priemones, patvirtintas užtikrinti, kad problema būtų išspręsta jos kilmės vietoje,
- produkto platintojus ar klientus kitose valstybėse narėse.

6.3. Komisijos gautų atsakymų išplatinimas valstybėms narėms

Komisija išplatins prioritetinius konkrečių atvejų atsakymus:

- į nepaprastųjų valstybių narių tolesnių priemonių reikalaujančius pranešimus,
- kuriuose pateikiamas skirtingas pavojaus įvertinimas,
- kuriuose nurodyta skirtinga kovos su pavojumi priemonė.

Komisija savaitinių ataskaitų forma išplatins atsakymus, gautus po galutinio termino, ir atsakymus, informuojančius:

- kad produktas buvo aptiktas ir imtasi panašių veiksmų,
- apie valstybių narių veiksmų ar tolesnių priemonių nebuvimą,
- kad produktas nebuvo aptiktas nacionalinėje rinkoje.

6.4. Valstybių narių atsakymų pateikimo Komisijai galutiniai terminai

Tinkami Komisijos vėlesni veiksmai neįmanomi, jei valstybės narės nevykdo savo įsipareigojimo atsakyti į gautus pranešimus.

Valstybės narės turi atsakyti:

- kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 20 dienų, jei atsakymas susijęs su nepaprastųjų valstybių narių veiksmų reikalaujančiais pranešimais,
- kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 45 dienas, jei atsakymas susijęs su įspėjamaisiais pranešimais apie priemones, kurių ėmėsi institucijos, veiksmus, dėl kurių susitarė institucijos ir gamintojai bei platintojai, arba savanoriškus veiksmus dėl rimtą pavojų keliančių produktų, apie kuriuos pranešta Bendrijos lygiu.

Jei produktas yra gaminamas ES, o pranešančioji valstybė narė nėra produkto kilmės šalis, valstybės narės, kurioje produktas pagamintas, institucijos turėtų atsakyti į pranešimą per 15 dienų, pateikdamos informaciją apie ryšius su gamintoju ir priemones, patvirtintas užtikrinti, kad gamintojas išspręstų problemą jos kilmės vietoje. Toks pat galutinis terminas taikomas valstybei narei, kurioje įsikūręs produkto gamintojo atstovas arba importuotojas, jei produktas gaminamas ne ES, o pranešančioji valstybė narė nėra šalis, kurioje produktu pradėta prekiauti ES.

Į pranešimus per 45 dienas nuo pranešimo išsiuntimo dienos neatsakiusioms valstybėms narėms nusiunčiamas priminimas. BGSD komitetas taip pat informuojamas apie negautą atsaką.

Komisija išplatina atsakymus taip:

- kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per tris dienas, jei atsakymas susijęs su nepaprastųjų valstybių narių tolesnių priemonių reikalaujančiais pranešimais,
- kuo greičiau ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkias dienas, jei atsakymas susijęs su pranešimais apie nacionalines priemones, susitarimus tarp institucijų ir gamintojų arba savanoriškus veiksmus.

7. PRANEŠIMŲ NAGRINĖJIMAS KOMISIJOJE

7.1. Pranešimų išsamumo ir teisingumo tikrinimas

Komisijos ryšių palaikymo atstovybė patikrina visą per sistemą gautą informaciją prieš persiųsdama ją. Tai, kad Komisija tikrina pranešimus, nereiškia, kad jai perkeliama kokia nors atsakomybė už perduodamą informaciją, už kurią atsako pranešančioji valstybė narė.

Informacijai išplatinti atitinkamoms Komisijos tarnybos buvo sudaryti specialūs vidaus susitarimai.

Patikrinimas, jei reikia, susideda iš toliau nurodytų informacijos tikrinimo ir papildymo etapų:

Išsamumo tikrinimas

Jei informacija neišsami, iš kilmės ryšių palaikymo institucijos pareikalaujama papildomų duomenų.

Jei produktas gaminamas ES, o pranešančioji valstybė narė nėra produkto kilmės šalis ir negavo pagrindinės informacijos pranešimui, Komisija susisieks su valstybės narės, kurioje produktas gaminamas, institucijomis informacijai apie produkto platinimo kanalus ir paskirties vietas surinkti. Kilmės valstybės narės institucijos turi gauti tokią informaciją susisiekusios su gamintoju ar platintojais.

Jei produktas gaminamas ne ES, o pranešančioji valstybė narė nėra šalis, kurioje produktu pradėta prekiauti ES, ir negavo pagrindinės informacijos pranešimui, Komisija susisieks su valstybės narės, kurioje produktu pirmą kartą pradėta prekiauti, institucijomis, kad gautų informaciją apie galimą produkto platinimą į kitas valstybes nares.

Gautiems pranešimams patikrinti Komisija:

- iš esmės patikrins, ar gauta informacija atitinka ES teisės aktus ir nuostatas, taikytinas RAPEX veikimui, kaip nustatyta šiose gairėse,
- jei reikia, susisieks su pranešančiąja šalimi papildomai informacijai gauti.

Klasifikavimas

Pranešimai pagal skubos laipsnį (BGSD II priedo 11 punktas) bus klasifikuojami taip:

- a) pranešimai, reikalaujantys nepaprastųjų valstybių narių veiksmų (rimtas pavojus, numatomas Bendrijos lygiu reikiamų sutarti priemonių poreikis ir (arba) tikėtinas politinis požiūris į klausimą ir (arba) nušvietimas žiniasklaidoje);
- b) išpėjamieji pranešimai (BGSD 12 straipsnis): priemonės ar veiksmai, kurių imtasi dėl rimtą pavojų keliančių produktų;
- c) pranešimai pagal BGSD 11 straipsnį: priemonės ar veiksmai, kurių kompetentingos institucijos ėmėsi dėl rimto pavojaus nekeliančių produktų;
- d) tik informacijai: informacija apie rimtus pavojus, kuria keičiamasi pagal RAPEX kaip aprašyta 2.4 poskyryje.

Konsultacijos

Kai produktas, apie kurį pranešama, patenka į specialių sektoriaus teisės aktų taikymo sritį, Komisijos ryšių palaikymo institucija paprašys Komisijos tarnybų ekspertizės, jei jos prireiktų. Jei Komisija mano, kad to reikia, ji gali atlikti tyrimą savo iniciatyva arba paprašyti mokslinės konsultacijos.

Duomenų bazių tikrinimas

Valstybės narės ir Komisija turėtų vengti bereikalingo pranešimų dubliavimosi tikrinamos ankstesnius pranešimus prieinamoje duomenų bazėje, kurią naudoja nacionalinės institucijos arba Komisija.

7.2. Nagrinėjimas pagal RAPEX apimtį

Komisija tikrins, ar produktas, apie kurį pranešta, yra plataus vartojimo ir patenka į BGSD taikymo sritį pagal RAPEX nuostatas ir ar jam taikoma lygiavertė perspėjimo sistema.

Komisija taip pat tikrins, ar pranešimas atitinka BGSD ir RAPEX funkcionavimui taikytinas nuostatas.

Komisija neatliks produkto pavojaus įvertinimo. Todėl valstybės narės visuose pranešimuose turėtų pateikti išsamią savo pavojaus įvertinimo suvestinę ir bet kokių pavojaus laipsniui įvertinti atliktų bandymų ar analizės rezultatus.

Visų pirma, Komisija grįš savo išvadas pagal pranešančiosios valstybės narės informacijos klasifikaciją.

Po išnagrinėjimo Komisija perduos pranešimą kitoms valstybėms narėms arba paprašys paaiškinimo ar papildomos informacijos iš pranešančiosios valstybės narės.

7.3. Atsakymų apie tolesnes priemones nagrinėjimas

Remdamasi iš pranešimų ir atsakymų gauta informacija Komisija priims sprendimą dėl reikiamų veiksmų, pvz.:

- sušauks BGSD komiteto posėdį gautai informacijai ir rezultatams aptarti ir priemonėms, kurių imtasi, įvertinti arba joms patvirtinti,
- pareikalaus nepriklausomo pavojaus įvertinimo,
- bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis organizuos tyrimą,
- konsultuosis su Komisijos Mokslo komitetu,
- suteiks mandatą standartizacijos institucijoms parengti naujus standartus arba iš dalies pakeisti esamus, jei tai produktų kategorijai nėra aiškių ir nuoseklių specifikacijų,
- informuos trečiąsias šalis,
- parengs pasiūlymus dėl naujų teisės aktų ar jų pakeitimų,
- neatidėliotinais atvejais pradės Komisijos sprendimo procedūrą pagal BGSD 13 straipsnį.

Praėjus 15 dienų po atsakymo laikotarpio pabaigos (45 dienos po pranešimo išsiuntimo) Komisija nusiųs nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms ataskaitą, kurioje pateikiama:

- galutinė išvada apie pranešimą, atsižvelgiant į valstybių narių atsakymais gautą informaciją. Jei tolesnių priemonių nebereikia, byla nutraukiama. Jei vėliau įvyksta naujų su pranešimu susijusių įvykių, Komisija vėl pratęsia bylą,
- veiksmai dėl tolesnių priemonių, kurių turi imtis valstybės narės, jei jokio atsakymo dar nėra arba šalių požiūriai yra skirtingi.

BGSD komitetas bus periodiškai informuojamas apie visus gautus pranešimus ir tolesnes priemones.

8. KEITIMOSI TINKLAS PAGAL RAPEX

8.1. Valstybių narių abipusių vidaus tinklų įrengimas reikiamai informacijai rinkti ir platinti

Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nacionaliniu lygiu būtų įdiegtos sistemos ir nacionalinės, regioninės ir vietinės institucijos žinotų savo pareigas ir veiksmus, kurių jos turi imtis kitoms tarnyboms informuoti, jei problema paaiškėja jų srityje.

Valstybės narės turėtų įsteigti dviejų lygių vidinę struktūrą, sudarytą iš:

- vienos ryšių su Komisija palaikymo institucijos. Ši ryšių palaikymo institucija siųs Komisijai ir gaus iš jos visą informaciją, kuria keičiamasi per RAPEX,
- nacionalinio tinklo, aprėpiančio visas už produktų saugą atsakingas institucijas. Šios institucijos siunčia ir gauna iš ryšių palaikymo institucijų pranešimus ir atsakymus. Apie tinklo sudėtį turėtų būti pranešama Komisijai.

8.2. *Institucijų, atsakingų už pranešimus Komisijai ir kurioms Komisija perduoda pranešimus, skyrimas*

Pagrindiniai nacionalinių ryšių palaikymo institucijų uždaviniai yra tokie:

- a) prieš nusiunčiant pranešimą Komisijai:
 - patikrinti iš nacionalinių, regioninių ar vietinių institucijų gautą informaciją ir nuspręsti, ar reikia pasinaudoti RAPEX sistema (remiantis direktyva, gairėmis ir ankstesne patirtimi),
 - patikrinti, ar apie produktą jau pranešta ir ar nepasikeista su juo susijusia informacija, kad būtų išvengta bereikalingo dubliavimo,
 - patikrinti, ar pranešimo forma ir informacija yra išsami,
 - klasifikuoti informaciją pagal vieną iš nustatytų pranešimų kategorijų;
- b) gavus informaciją iš Komisijos:
 - perduoti informaciją už produktų saugą atsakingoms nacionalinėms, regioninėms ar vietinėms institucijoms įvairiais skirtingais lygiais,
 - užtikrinti tolesnes priemones į informaciją,
 - informuoti Komisiją apie savo išvadas.

Nacionalinės ryšių palaikymo institucijos taip pat turėtų:

- padėti paaiškinti įpareigojimus ir reikalavimus, kuriuos Bendrijos ir šalies teisės aktai nustato gamintojams ir platintojams dėl pranešimo apie pavojingus produktus,
- padėti sukurti tinklo kultūrą tarp įvairių nacionalinių institucijų įvairiais skirtingais lygiais,
- padėti šioms institucijoms naudotis RAPEX,
- užtikrinti, kad informacijos keitimosi vidaus procedūros tinkamai veiktų.

8.3. *Bendradarbiavimo susitarimų tarp kompetentingų institucijų, ypač su muitine, sudarymas*

Muitinės pareigūnų sprendimai sustabdyti arba atmesti produktus ties ES sienomis dėl saugos sumetimų taip pat domina rinkos priežiūros institucijas ir Komisiją. Teisinis pagrindas tokiems sprendimams yra 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 339/93 ⁽¹⁾ dėl iš trečiųjų šalių importuojamų produktų tikrinimo, siekiant nustatyti, ar jie atitinka produktų saugos taisykles, ir 1993 m. liepos 28 d. Komisijos sprendimas 93/583/EEB ⁽²⁾, nustatantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 339/93 8 straipsnyje numatytą produktų sąrašą.

Ryšių palaikymo institucijos turėtų informuoti Komisiją apie tokius sprendimus. Ši informacija tinkama tik tuomet, jei sustabdytas ar atmetas produktas kelia rimtą pavojų. Komisija perduos informaciją ryšių palaikymo institucijoms, o jos turėtų išplatinti šią informaciją savo šalies muitinės pareigūnams, kad šie produktai nepatektų į Europos rinką.

Prie pavojingų produktų pridedamuose dokumentuose turėtų būti nurodytos draudimo patekti į ES priežastys.

Ryšių palaikymo institucijos taip pat turėtų informuoti savo muitinės institucijas apie priemones ir veiksmus, kurių ėmėsi rinkos priežiūros institucijos dėl rimtą pavojų keliančių importuojamų produktų, kad būtų išvengta tolesnio to paties produkto importo į ES rinką.

⁽¹⁾ OL L 40, 1993 2 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

⁽²⁾ OL L 279, 1993 11 12, p. 39.

8.4. Ryšio priemonės, taikytini praktiniai ir techniniai susitarimai

Kalbos

Ryšių palaikymo institucijos valstybėse narėse gali teikti pranešimus savo šalies kalba ir (arba) anglų kalba. Pranešimus Komisija vers į anglų, prancūzų, vokiečių, italų ir ispanų kalbas.

Perdavimas internetu

RAPEX sistema bendravimui tarp ryšių palaikymo institucijų, prijungtų prie duomenų bazės, kurioje laikoma visa pranešimų ir atsakymų informacija, naudoja interneto programinę įrangą. Šioje sistemoje, į kurią galima patekti adresu: <https://reis.cec.eu.int/reis>, yra visos formos ir naudotojo vadovas.

Jei tinklalapyje būtų techninių nesklandumų, ryšių palaikymo institucijos gali siųsti pranešimus ir atsakymus elektroniniu paštu (adresas: Sanco-Reis@cec.eu.int) arba faksu (+ 32–2 29 64 323), jei elektroninis paštas neveikia (ir tik tokiu atveju).

Aptarnavimas ne darbo valandomis ir nuolatinis budėjimas nedarbo laikotarpiais

Kadangi neatidėliotini atvejai gali pasitaikyti ne darbo valandomis, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad su jų nacionalinėmis, regioninėmis ar vietinėmis institucijomis galima būtų susisiekti skubiais atvejais, pvz., perduoti pranešimus, reikalaujančius nepaprastųjų valstybių narių veiksmų.

Apie pasikeitimus nacionalinės ryšių palaikymo institucijos lygiu turi būti nedelsiant pranešama Komisijai, kuri perduoda tokią informaciją kitoms valstybėms narėms.

Komisija užtikrins tinkamą RAPEX sistemos veikimą savaitgaliais, ne darbo laikotarpiais ir švenčių bei atostogų metu.

Savaitgaliai

Ryšių palaikymo institucijos neatidėliotinu atveju gal susisiekti tu už RAPEX veikimą atsakingais pareigūnais telefonu (mobilioju telefonu). Tai bus galima skubiai organizuoti greitą perspėjimą.

Ilgesni nedarbo laikotarpiai

Reikia pažymėti, kad Komisijos ryšių palaikymo atstovybė užtikrina darbą atostogų ir švenčių dienomis naudojama mobiliojo ryšio telefoną ir nešiojamąjį kompiuterį, kuriuos galima prijungti prie sistemos per internetą. Nenumatytais atvejais, prieš išsiųsdamos pranešimą Komisijai, nacionalinės ryšių palaikymo institucijos turėtų susisiekti su už nuolatinį budėjimą atsakingu Komisijos pareigūnu mobiliojo telefono numeriu, kuris joms bus perduodamas prieš prasidedant nedarbo laikotarpiui.

Ryšių palaikymo institucijos taip pat prašomos užtikrinti panašų budėjimą savaitgaliais, trumpais nedarbo laikotarpiais ir per šventes bei atostogas. Komisija parengė RAPEX ryšių palaikymo institucijų neatidėliotinių atvejų telefonų numerių, elektroninio pašto adresų ir faksų numerių sąrašą, užtikrinantį, kad RAPEX narius galima būtų pasiekti nedelsiant. Apie bet kokius vėlesnius pakeitimus reikia pranešti Komisijai.

9. KOORDINAVIMAS TARP RAPEX IR KITŲ PRANEŠIMO MECHANIZMŲ

9.1. Atvejai, kuriais apie priemonę, apie kurią pranešta pagal RAPEX, reikia pranešti ir pagal kitą mechanizmą

Kai privalomas teisinės pasekmės turinti priemonė susijusi su plataus vartojimo produktais, kuriuos reglamentuoja specialūs Bendrijos teisės aktai, pvz., žaislais, elektros prietaisais ir kt., ji turi būti nagrinėjama ir pagal sektoriui būdingą taikytiną pranešimo mechanizmą (apsaugos sąlyga). RAPEX sistema ir sektoriui būdingos apsaugos sąlygos aprėpia atskirus teisinius įpareigojimus pranešti, nes yra skirtos skirtingiems tikslams.

Papildoma informacija apie santykį tarp pranešimo procedūrų ir jų tikslų pateikiama atskirame „Gairių dokumente apie santykį tarp BGSD ir tam tikrų sektoriaus direktyvų (1)“.

(1) http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

9.2. *Pranešimų, pateiktinų pagal skirtingus mechanizmus, pateikimo supaprastinimo priemonės*

Kai produktus reglamentuoja kiti Bendrijos teisės aktai su numatyta nacionalinių priemonių pranešimo procedūra (apsaugos sąlyga), Komisija savo vidaus procedūromis užtikrina, kad vienas nacionalinių institucijų pranešimas atitiktų įvairius įsipareigojimus informuoti Komisiją pagal Bendrijos teisės aktus.

Bendra pranešimo forma, aprėpanti tiek Direktyvos 88/378/EEB dėl saugių žaislų ⁽¹⁾ apsaugos sąlygą, tiek RAPEX, pateikiama III priede.

10. PRANEŠIMAI PAGAL BGSD 11 STRAIPSNĮ

10.1. *Šių pranešimų apimtis*

BGSD 11 straipsnio procedūra aprėpia keitimąsi informacija apie plataus vartojimo produktus (aprašytus 2.1 poskyryje), kurie nekelia rimto pavojaus vartotojų sveikatai ir saugai (atsižvelgiant į rimto pavojaus kriterijus, paaiškintus 3 skyriuje), tarp valstybių narių ir Komisijos.

Apie priemones, kurias patvirtina valstybės narės, pvz., aprašytąsias 2.3 poskyryje, kurios riboja rimto pavojaus nekeliančių produktų pateikimą į rinką, reikia pranešti Komisijai, nurodant jų patvirtinimo priežastis.

Pranešančioji valstybė narė turėtų informuoti Komisiją apie bet kokius priemones, kurios imtasi, pakeitimus ir apie galutinį sprendimą, priimtą dėl nagrinėjamo produkto.

Jei valstybė narė mano, kad pavojaus padariniai nepasklinda ar negali paskliti už jos teritorijos ribų, ji turėtų pranešti apie atitinkamas priemones tiek, kiek jos susijusios su informacija, kuri gali dominti kitas valstybes nares, kaip nustatyta 2.5 poskyryje.

10.2. *Pranešimų turinys*

Pranešančioji valstybė narė į pranešimo formą (I priedas) turi įtraukti:

- išsamų produkto aprašą ir nuotrauką, kad vykdymą užtikrinančioms institucijoms jį būtų lengviau identifikuoti,
- institucijos atlikto pavojaus įvertinimo rezultatus, kurie pateisina patvirtintą priemonę,
- priemones, kurios imtasi pavojui išvengti, taikymo sritį, pobūdį, trukmę ir vėlesnius veiksmus,
- informaciją, leidžiančią nustatyti produkto platinimo kanalus ir kilmę, bet kitą su susekamumu susijusią informaciją.

Jei visos informacijos neturima, tai turėtų būti nurodyta ir pagrįsta, o kartu nurodoma, kada bus pateikta trūkstama informacija.

10.3. *Pranešimų pagal 11 straipsnį apdorojimas ir išplatavimo galutiniai terminai*

Nacionalinės ryšių palaikymo institucijos turi pranešti Komisijai apie priemones ir veiksmus, kurių imtasi, kuo greičiau ir ne vėliau kaip 15 dienų po to, kai kompetentingos institucijos priėmė sprendimą dėl pavojaus apriboti produktų pateikimą į rinką ar naudojimą.

Šie galutiniai terminai taikomi neatsižvelgiant į jokiais apeliacijos procedūras, kurias pradėjo gamintojas ar platintojas, arba į oficialaus paskelbimo reikalavimus.

Komisija, remdamasi pranešime pateikiama informacija, įvertins, ar jis atitinka Bendrijos įstatymus ir šias gaires. Jei reikia, ji susisieks su pranešančiąja šalimi papildomai informacija gauti.

Komisija išplatins pranešimą kitoms valstybėms narėms per 15 dienų po jo gavimo, nebent padarytų išvadą, kad priemonės neatitinka reikalavimų. Tokiu atveju Komisija informuos veiksmus inicijavusią valstybę narę, paaiškindama savo sprendimo priežastis.

Veiksmus inicijavusi valstybė narė gali pakartoti pranešimą, atsižvelgdama Komisijos pastabas.

Pagal šią procedūrą kitos valstybės narės, gavusios naują pranešimą pagal 11 straipsnį, neturi informuoti Komisijos apie tolesnes priemones dėl pranešimo.

⁽¹⁾ OL L 187, 1988 7 16, p. 1.

10.4. *Praktinės pranešimų pagal 11 straipsnį perdavimo priemonės*

Ryšių palaikymo institucijos ir Komisija pranešimams pagal 11 straipsnį perduoti naudosis interneto tinklalapiu <https://reis.cec.eu.int/reis>. Šiame tinklalapyje pateikiama standartinė pranešimo pagal 11 straipsnį forma ir interneto programos naudotojo vadovas.

Jei tinklalapyje būtų techninių nesklaidumų, ryšių palaikymo institucijos gali siųsti pranešimus ir atsakymus elektroniniu paštu (adresas: Sanco-Reis@cec.eu.int) arba faksu (+ 32–2 29 64 323), jei elektroninis paštas neveikia (ir tik tokiu atveju).

—

I priedas

PRANEŠIMO FORMA

- taikant Direktyvos 2001/95/EB 11 straipsnį
- taikant Direktyvos 2001/95/EB 12 straipsnį
- jei reikia nepaprastųjų valstybių narių veiksmų

BENDROJI INFORMACIJA

- 01. Pranešančioji šalis ir kontaktinis asmuo:
- 02. Pranešimo data:

PRODUKTAS

- 03. Produktų kategorija ir muitinės kodas:
- 04. Produkto pavadinimas, markė, kaina ir kilmės šalis:
- 05. Tipas/modelio numeris/brūkšninis kodas/partijos kodas:
- 06. Produkto ir jo pakuotės aprašas/nuotrauka (.jpg formatu):
- 07. Taikytini standartai ar taisyklės:
- 08. Atitikties įrodymas:

GAMINTOJAS

- 09. Gamintojo ar jo atstovo pavadinimas, adresas ir kontaktinė informacija:
- 10. Eksportuotojo/importuotojo pavadinimas, adresas ir kontaktinė informacija:

PLATINTOJAS ir MAŽMENININKAS

- 11. Platintojų arba jų atstovų pavadinimas, adresas ir kontaktinė informacija:
- 12. Tiekėjas (parduotuvė, supermarketas, paštu, internetu) ir paskirties šalys:

PAVOJUS

- 13. Pavojaus tipas:
- 14. Bandymų/analizės rezultatų ir išvadų suvestinė:
- 15. Įvykusių nelaimingų įvykių aprašas:

PATVIRTINTOS PRIEMONĖS

- 16. Savanoriškos priemonės (taikymo sritis, pobūdis ir trukmė):
- 17. Privalomosios priemonės (taikymo sritis, pobūdis ir trukmė):

KITA INFORMACIJA

- 18. Papildoma informacija:
-

II PRIEDAS

Atsakymas į pranešimą taikant Direktyvos 2001/95/EB 12 straipsnį

01. **Atsakanti šalis ir kontaktinis asmuo:**
 02. **Atsakymo data:**
 03. **Pranešimo numeris, pranešančioji šalis ir produkto pavadinimas:**
 04. **Produktas aptiktas:** taip/ne
 05. **Pavojaus įvertinimas:**
 06. **Savanoriškos priemonės** (taikymo sritis, pobūdis, trukmė ir pateisinimas):
 07. **Privalomosios priemonės** (taikymo sritis, pobūdis, trukmė ir pateisinimas):
 08. **Trukmė:**
 09. **Kita informacija:**
-

III PRIEDAS

PRANEŠIMO APIE ŽAISLUS FORMA

Prašome pažymėti atitinkamą langelį:

☐ o Pranešimas pagal 1988 m. gegužės 3 d. Direktyvos 88/378/EEB dėl žaislų saugos 7 straipsnį – apsaugos sąlygą	Naudoti formos 1 ir 2 dalis Per Nuolatinę ES atstovybę nusiųsti Komisijos Generaliniam sekretoriui, o elektroninę kopiją – adresu: Entr-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int
☐ o Pranešimas pagal Direktyvos 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos 12 straipsnį ir Direktyvos 88/378/EEB dėl žaislų saugos 7 straipsnį	Naudoti formos 1 ir 2 dalis Per https://reis.cec.eu.int/reis nusiųsti adresu: Entr-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int Kadangi pranešimas yra apsaugos sąlyga, jį per Nuolatinę atstovybę taip pat reikia nusiųsti Komisijos Generaliniam sekretoriui

I DALIS

Apsaugos sąlyga pagal Direktyvos 88/378/EEB dėl žaislų saugos 7 straipsnį

Prašome pažymėti atitinkamą langelį ir nurodyti priežastis:

	Reikalavimų nesilaikoma, nes:	Priežastys
	☐ o Nesilaikoma pagrindinių reikalavimų, nurodytų 3 straipsnyje, jei žaislas neatitinka standartų (7 straipsnio 1 dalies a punktas)	
	☐ o Netinkamai taikomi standartai (7 straipsnio 1 dalies b punktas)	
	☐ o Trūkumai standartuose (7 straipsnio 1 dalies c punktas)	
PRIDEDAMA PAPILDOMA INFORMACIJA		
	Bandymo ataskaitų, sertifikatų, tyrimų ir kt. kopijos	
	Nacionalinės priemonės kopija	

2 DALIS

- o taikant Direktyvos 2001/95/EB 12 straipsnį
- o jei reikia nepaprastųjų valstybių narių veiksmų

BENDROJI INFORMACIJA

Pranešančioji šalis ir kontaktinis asmuo:

Pranešimo data:

PRODUKTAS

Produktų kategorija ir muitinės kodas:

Produkto pavadinimas, markė, kaina ir kilmės šalis:

Tipas/modelio numeris/brūkšninis kodas/partijos kodas:

Produkto ir jo pakuotės aprašas/nuotrauka (.jpg formatu):

Taikytini standartai ar taisyklės:

Atitikties įrodymas:

GAMINTOJAS

Gamintojo ar jo atstovo pavadinimas, adresas ir kontaktinė informacija:

Eksportuotojo/importuotojo pavadinimas, adresas ir kontaktinė informacija:

PLATINTOJAS ir MAŽMENININKAS

Platintojų arba jų atstovų pavadinimas, adresas ir kontaktinė informacija:

Tiekėjas (parduotuvė, supermarketas, paštu, internetu) ir paskirties šalys:

PAVOJUS

Pavojaus tipas:

Bandymų/analizės rezultatų ir išvadų suvestinė:

Įvykusių nelaimingų įvykių aprašas:

PATVIRTINTOS PRIEMONĖS

Privalomosios priemonės (taikymo sritis, pobūdis ir trukmė):

KITA INFORMACIJA

Papildoma informacija:

IV PRIEDAS

Galutiniai terminai nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms

Veiksmas	Galutinis terminas (žr. 5 skyrių)
Nusiųsti Komisijai informaciją, susijusią su nepaprastosiomis situacijomis	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip trys dienos
Pranešti Komisijai apie sprendimus ir veiksmus, kurių ėmėsi: — institucijos rimto pavojaus atveju, — susitarę institucijos ir gamintojai bei platintojai	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 10 dienų
Pranešti Komisijai apie savanoriškas gamintojų ir platintojų priemones	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 10 dienų
Nusiųsti Komisijai informaciją apie rimtus pavojus, kuria reikia keisti pagal RAPEX	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 10 dienų
Informuoti Komisiją apie sprendimus ir veiksmus, kurių ėmėsi institucijos, jei produktai nekelia rimto pavojaus	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 15 dienų
Patvirtinti ar pakeisti informaciją, jau pateiktą prie priimanant sprendimą apie priemonę	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 45 dienos
Informuoti Komisiją apie bet kokius praneštos priemonės ar veiksmo pakeitimus ar atšaukimą	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip penkios dienos
Atsakyti į nepaprastųjų valstybių narių veiksmų reikalaujantį pranešimą	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 20 dienų
Atsakyti į pranešimą apie sprendimus ir veiksmus, kurių ėmėsi institucijos, priemonės ir veiksmus, dėl kurių susitarė institucijos ir gamintojai bei platintojai, apie savanoriškas gamintojų ir platintojų priemones	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 45 dienos
Atsakyti į pranešimus, susijusius su jos teritorijoje gaminamais arba pirmą kartą prekiaujamais produktais	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 15 dienų

V PRIEDAS

Galutiniai terminai Komisijos ryšių palaikymo atstovybei

Veiksmas	Galutinis terminas (nuo informacijos gavimo Komisijoje)
Nusiųsti pranešimą nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms, susijusį su nepaprastosiomis situacijomis	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip trys dienos
Pranešti nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms apie sprendimus ir veiksmus, kurių ėmėsi institucijos, priemonės ir veiksmus, dėl kurių susitarė institucijos ir gamintojai bei platintojai, apie savanoriškas gamintojų ir platintojų priemones	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip penkios dienos
Nusiųsti nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms informaciją apie rimtus pavojus, kuria reikia keisti pagal RAPEX	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip penkios dienos
Nusiųsti nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms pranešimus, pateiktus pagal BGSD 11 straipsnį	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip 15 dienų
Nusiųsti atsakymus į nepaprastųjų valstybių narių tolesnių priemonių reikalaujančius pranešimus	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip trys dienos
Nusiųsti atsakymus į pranešimus apie sprendimus ir veiksmus, kurių ėmėsi institucijos, priemonės ir veiksmus, dėl kurių susitarė institucijos ir gamintojai bei platintojai, apie savanoriškas gamintojų ir platintojų priemones	Kuo greičiau arba ne daugiau kaip penkios dienos
Nusiųsti priminimą nacionalinėms ryšių palaikymo institucijoms, kurios neatsakė į pranešimą	Per 45 dienas po pradinio pranešimo išsiuntimo